

NEWSLETTER

syys-lokakuu 2013

Syyskuun alussa ollut ukkonen pääsi yllättämään ja roikautti lankoja pitkin sisälle särkein modeemin sekä vuosia palvelle vanhan tietokoneeni. Vahinko yllätti ikäänkuin housut nilkoissa, eli varmuuskopiointi oli tehty viimeksi pari vuotta sitten. Samalla koneen mukana meni myös kaikki ohjelmat, kuten Office jolla näitäkin tiedotteita on laadittu. Nyt sitten kirjoittelen ilmaisella OpenOfficella, joten ulkonäkö saattaa poiketa vanhasta. Myös aikataulu petti ja yhdistän tähän kahden kuukauden lehden.

Ratsastaja esittely

Kauden alusta meillä on aloittanut kahdesti viikossa ratsastava 4-henkinen perhe. Ratsastusintoa puhkuva perhe ratsastaa myös kaikki lomat. Vanhemmat palasivat juuri viikon ratsastuslomalta Espanjasta.



Kuva: vasemmalta Elina, Mikko, Anne ja Sara

Perhe muodostuu tytöistä Sara, 10-v ja Elina 12-v sekä aikuisista Mikko ja Anne.

Vain Anne on ratsastanut jo monta vuotta eli on aloittanut nuorena.

Anne kertoo, kuinka tytöt ja Mikko aloittivat vajaa neljä vuotta sitten kaikki kolme samalla ponitunnilla. -Oli se hauskan näköistä kun 7 pikkutyttöä ja Mikko marssivat kypärät päässä hakemaan ponejaan.

Mutta vaikka aloituksesta on vain vajaan neljä vuotta, ovat he koko ajan ratsastaneet vähintään kahdesti viikossa, joten kokemusta on kertynyt roimasti verrattuna normi "kerran viikossa" tuntiratsastajaan. Tytöt ovatkin ikäänsä nähden erittäin taitavia ratsastajia. Myös Mikko on päässyt hyvin mukaan, vaikka aikuisena aloittavalla onkin lisähaasteita verrattuna junioreihin.

-Minulla ei ole muuta urheilusta ja tämä antaa hauskoja haasteita varsinkin kehon hallinnan saralla, samalla kun yrittää saada ymmärrystä aikaan itseni ja hevosen välille,- kertoo Mikko. Anne taas kauemmin ratsastaneena haluaa

kehittyä ratsastajana ja saada hevonen liikkumaan oikein päin.

Tytöt pitävät niin koulu- kuin esteratsastuksesta, paitsi että Sara totesi, että toistaiseksi Niken kanssa kouluratsastus tuntuu mukavammalta kuin hyppääminen. Nikke kun on muutenkin varsin eloisa ja esteillä se ei vauhtia säästele.



Satulointi ja selkään nousu

Satulointi ja selkään kiipeäminen tuntuvat aiheuttavan monelle pientä ongelmaa.

Satulan oikea sijoitus sekä satulavyön oikea kiristys ja kireys ovat tärkeitä niin ratsastajan kuin hevosenkin kannalta.

Liian edessä oleva satula estää lapojen ja etujalkojen liikkeitä sekä kuormittaa muutenkin raskasta etupäätä. Takana oleva satula taas rasittaa hevosen selkää.

Hevosillamme on koulu- ja estesatuloita, ja niissä on erilaiset satulasiivet. Estesatulassa siipi sijoittuu enemmän eteenpäin kuin koulusatulassa, ja tämä täytyy huomioda kun satulaa sijoittaa. Yleensä satula kyllä itsestään istuu paikoilleen satulasijaansa, kun sitä hivenen liuttaa edestä taaksepäin. Muista aina tarkistaa satulahuopa ja mahdolliset karvat, että ne ovat kunnolla. Nosta huopa selkärangan kohdalta irti hevosen selästä. . Satulavyö kiristetään vain hieman karsinassa. Kentällä sitä ei saisi heti rykäistä lopulliseen kireyteensä, vaan kiristää vähitellen ja välissä taluttaa pari askelta, jotta hevoselle ei jää ihopoimuille nipistämää. Pienen kävelytuokion jälkeen voi sitten kiristää vyö lopullista ratsastusta varten. Samoin loppukäyntiä varten kannattaa vyötä hieman löysätä.

Selkään nousu

Nousu tapahtuu tallillamme aina korokkeelta. Näin säästetään hevosen selkää sekä varusteita kuormitukselta.

Vasen jalka sijoitetaan jalustimeen auttaen oikealla kädellä, vasen käsi ottaa etukaaresta tai hevosen

harjasta kiinni, raippa on vasemmassa kädessä alaspäin suunnattuna. Sitten oikea käsi siirtyy takakaareen ja auttaa ylösnousussa. Moni ponnistaa virheellisesti jalustimesta olevalla vasemmalla jalalla, sitä vastoin ponnistava jalka on oikea jakkaralla oleva jalka. Vasemman jalan varpaat eivät saa kääntyessään tökkiä hevosen kylkeä, eli jalkaa ei voi tunkea jalustimeen kovin syvälle.

Oikea käsi siirtyy samalla eteen tukemaan hidasta satulaan laskeutumista, EI RYSÄHTÄMISTÄ. Oikea jalka ei saa koskettaa hevosen lautasia, koska siinä voi herkempi hevonen lähteä alta pois. Näin saat hyvän alun ratsastuksellesi, eikä hevoselle tule tympeä olo heti alussa pitkin sen kylkeä ylöspäin äheltävästä ratsastajasta, satulan vääntyessä ja pureutuessa sen säkään kiinni ratsastajan roikkuessa toisella puolen.

.....

Pikkuaasi Strenian seikkailut jatkuvat

Kuun lopulla meille ilmestyi 9-vuotias tamma Strenia. Sen tarkoituksena on olla Julen seuraava ratsu Thielon jälkeen. Pojan jalat ovat viimeaikoina kasvaneet siihen tahtiin, että poni alkaa käydä matalaksi.



Strenian tarina kiertyy meihin jo sattumalta aivan alusta, kun Tiina siemensi Strenian emän ja siitäpä sitten syntyi pieni kimo tammavarsa. Tamman omistaja on opiskellut ulkomailla ja hevonen on ollut liisattuna Mira-tytöllä, joka on vastannut hevosesta 5-vuotiaasta näihin päiviin saakka. He ovat kilpailleet hyvällä menestyksellä aluetasolla. Pari viimeistä vuotta he ovat voittaneet Etelä-Suomen aluerankingin, eli keränneet eniten pisteitä sijoituksista. Parivaljakko on kilpaillut 100-120 cm korkeuksilla. Nyt omistaja on päättänyt jäädä pysyvästi ulkomaille, ja hevonen tuli myyntiin.

Tamma on saanut lempinimen Aasi, ilmeisesti ajoittain se osaa olla melkoinen jästipää. Meillä se on toistaiseksi osoittanut olevansa erittäin fiksu käytöksinen hevonen.

Yksi on kuitenkin varmaa, kouluhevosta siitä ei saa tekemälläkään. Tasaisella työskentely ei kuulu sen vahvuuksiin tai voisi miltei sanoa edes sen sanavarastoon. Mutta hyppäämisestä se pitää. Ja siinä sen mieltymykset menevät täysin yksiin tulevan uuden ratsastajansa kanssa.

Alkavan talven aikana he tutustuvat toisiinsa ja valmistautuvat ensi kesän koitoksiin junioriluokissa.



Kuvat: Strenia ja Julle

Strenian aikaisempiin vaiheisiin voitte tutustua sen ratsastajan ptämässä blogissa [Pikkuaasi seikkailee](#). Siellä on myös paljon videoita ja kuvia Streniasta kisoissa.

.....

Ranskan kirjeenvaihtajamme raportoi

Kirjeenvaihtajamme Heta Petäjä.. eikön Ojanperä kertoo ensi kuulumiset elokuussa alkaneesta Ranskan vaito-oppilasvuodestaan.

Terveisiä Bretagnesta!

Pääsen täällä ratsastaan, kerran vkos n. vartin ajomatkan päässä oleval tallilla. Tänään oli eka tunti ja hyvin meni seurasin vaa mitä muut teki ja menin peräs, ratsastus kuitenkin suht samanlaista täällä. Mulle oli laitettu semmonen kiltti laiskahko ratsu Camilla (ku eivät oikee tunteneet mua). Näin sen edellisellä tunnilla ja sen ratsastaja tyylillä veti siel satulas spagaatin ja pamautti sit pohkeet kiinni. Näytti aika kauheelta ku ne oli ilmeisesti hippaa ja kaikki potkii vaa ratsujaan..

Mun pikkuhipasut ei oikee tehonnu alus nii piti sit kerran vähä reippaammin mut sit se ymmärs et jos se liikkuu nii en hakkaa sitä koko ajan niinku edellisellä tunnilla. Muutenki se meni heti peräänantoo ku tein jtn ja opettajan ekat kommentit olivat: "Ei huono, ei huono ratsastat hyvin mut katse ylös :D). Ravattii kentäl ehk 5min (ei sillee jonoa niinku pelkasin, meitä oli kyl 10 tunnilla mut ei se mtn) ja sit lähettii maastoo ja siel pääosin ravattii ja valil sit laukkapatkia.



Kuva: Heta ja ranskanpolle Camilla

Opettaja oli ihan mukava, aluks vähä pelottava mut kyl sit juttelin sen kaa siel maastos. Se pisti heti tupakaks aina ku ei ravattu tai laukattu.. Ja ens vkol hypätää, joten ei paase taidot ruostuu vuoden aikaan!

Muuten tääl on kaikki hyvin, perhe on tosi ihana ja sydämmellinen, oon jo ihan perheenjäsen. Koulu on aika iso enka tunneil tajuu oikeesta yhtikas mitään mut selviin kyl :D

Patonkii nää vetaa joka välis mut se ei oo nii hyvää ku suomes vaa sellast kuivempaa et se imis enemmän nestettä. Sit taas kroissantit on semmost taikinamossoo, en tiää miks .t: Heta

Syksy on edennyt vauhdilla, vaikka tämä syksy onkin hellinyt suorastaan mukavilla keleillä. Totuus tulee kuitenkin iskemään jossain vaiheessa päin naamaa, ja lämpöiseten aurinkoisten päivien jälkeen se tuntuu ehkä vielä karmeammalta tarpoa märässä loskassa.

Pian on taas HISHin aika eli kotimaan merkittävimmän ja ainoan kansainvälisen kisan aika. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee paikalle ihailemaan kansainvälisiä hevos- ja ratsastajitähtiä ja loput katsovat sitten telkkarista.



KUN SATAA, TURKEI ALKAA
KUTISEMAAN..



SILLOIN ON MUKAVA PIENTAROIDA
KUIVASSA TURKEVAJASSA



SE PAHKIAIENEN VAIN TAERTTUU
MÄRKÄÄN KARUAAN

Hyvää syksyä kaikille!

www.perriertalli.fi